

Doop en besnijdenis

Een bijbelse verkenning

2 juli 2005

(A) OT, NT en besnijdenis

1. Het NT is de vervulling van het OT: de dingen komen tot hun eigenlijk gestalte, bestemming, ontplooiing. De betekenis van oudtestamentische begrippen bepalen daarmee die van het NT.
 - a. In Christus wordt de wet niet ontbonden, maar *vervuld* (Mat 5:17)
 - b. In Christus worden beloften vervuld. Mat 1:22, 2:17, Joh 19 : 36. Luk 4:21 (Jes 61).
 - c. Het Heilig Avondmaal als vervulling van het Pascha (Luk 22:15,16).
 - d. De doop als vervulling van de besnijdenis (Kol 2:11,12)
 - e. Inhoud en wezen zijn gelijk. Gestalte en vorm zijn verschillend
2. De OT lijn bij de besnijdenis is dezelfde als die bij de doop:
 - a. Gen 12:1: God roept, Hij is de eerste
 - b. Gen 15:6: Abraham antwoordt door het geloof en God rekent het hem tot gerechtigheid.
 - c. Gen 17:10: *Daarna* vindt de besnijdenis plaats als *verbondsteken*.
 - d. Gen 17:9, 12, 27: direct van volwassen-besnijdenis → **kinder**-besnijdenis of **huis**-besnijdenis.
3. Het OT en de besnijdenis zijn in de kern voluit geestelijk van aard.
 - a. Rom 4:5: Abraham is uit het geloof gerechtvaardigd en is zelfs de vader van alle gelovigen geworden (vs 11, 16).
 - b. Rom 4:11. Besnijdenis en doop betekenen de rechtvaardigheid van het geloof: de gerechtigheid waar het geloof zich op richt.
 - c. Hebr 11:11: door het geloof heeft Sarah kracht ontvangen.
 - d. Gal 3: 6, 26-29. De besneden Jood en de gelovige Griek: beide gerechtvaardigd door het geloof
 - e. Gal 4:23,28: Izak was een geloofskind, door de belofte.
 - f. Ps 22 : 10,11. hoe kinderen worden geboren, ontvangen en opgevoed is concretisering van het geloof. Het is geen automatisme (1 sam 1: Hannah; luk. 1:24,25: Elisabeth & Johannes)
4. Het verbond was er al direct vanaf het begin (Gen 12:2,3,7; 15:18; 17:7) en betekent niet meer en niet minder dan:
 - a. God is Abrahams God;
 - b. Abraham mag Gods kind zijn;

- c. Zijn nageslacht mag Gods volk zijn
- 5. Abrahams huis omvat ook de volken – vader van alle gelovigen. Niet een exclusieve biologische lijn. Gods heilrijke aanwezigheid is primair.
 - a. Gen 17:7 : het is een eeuwig verbond
 - b. Rom 4:13 : erfgenaam voor de gehele wereldbevolking
 - c. Gal 3:29 : Gelovigen zijn het zaad van Abraham
 - d. Ef 2:12,18,19 Heidenen en Joden zijn één in Christus
- 6. Het misbruik en verval van de besnijdenis doet niets af van de ware geestelijke aard ervan.
 - a. God roept altijd terug middels de profeten tot en besnijdenis van het hart = verbondsvernieuwing. Jer 4:4, 9:26. Onbesneden = onbekeerd. Deut 10:16 en 30:6, u en uw zaad.
 - b. Het hele volk doet mee: vreemdeling + kinderen : Deut 29:10-13.
 - c. Opnieuw ingesteld, na de woestijnreis, met aansluitend het Pascha. Joz 5.
 - d. Afwijzing heeft betrekking op beroemen op uitwendig bezit, afgodendienst, eigen gerechtigheid. Hand 15:5, Rom 2:25-29, Gal 5:2, 6:12., 1 kor 7:18-20.
 - e. Positief: Rom 2:29, Gal 4:12 ?, Filip 3:3.
- 7. Het Sinaïtisch verbond, met de wet als tuchtmeester - heeft zijn kracht verloren. Dit doet het verbond met Abraham echter niet teniet. Nergens wordt een tegenstelling gemaakt tussen Abraham en Jezus.
 - a. Gal 3:18: verschil tussen wet en belofte
 - b. Gal 3: 27. De doop is daar het teken van.
 - c. Hebr 8: 9, 13: maakt onderscheid tussen Mozes en Jezus. Het gaat hier over het Sinaïtisch verbond, de tabernakeldienst, Aäron, het levitisch priesterschap.
 - d. Hebr 8:5: tabernakel (Ex. 25:40, 26:30)
 - e. Hebr 8:8-12: afwijzing van het oude verbond (Jer. 31:31-34)
 - f. Joh 1:17. De wet van Mozes tegenover de genade en waarheid door Christus
 - g. Gal 3:16. Hij is de Grote Zoon van Abraham.

Voorlopige conclusie: bovenstaande overwegingen geven op zich al ruime steun aan de opvatting en de praktijk van de doop aan kinderen van de gelovigen.

(B) De doop en de kinderen

8. De doop verwijst naar het bloed, de dood en het leven van Christus
 - a. 1 Joh. 1:7, Ef 5:26. De doop als reinigend badwater
 - b. Rom 6:3 Met Christus gestorven, begraven en opgewekt
 - c. Doel hiervan:
9. Het Koninkrijk Gods is de NT-ervulling van het OT-verbond
 - a. Luk 22: 16, 20, 29-30. Het nieuwe verbond
 - b. Matt. 8:11. Aanzitten met Abraham, Izaak en Jacob. Vs 12 : kinderen van het Koninkrijk
 - c. Luk 1:32: Jezus krijgt de troon van Zijn vader David
 - d. Hand 1:3, 6: sprekende met hen over het Koninkrijk
 - e. Luk 1:54: Lofzang v. Maria, over Abraham en zijn zaad (eeuwig)
 - f. Luk 1:72: Lofzang v. Zacharias: gedachtig aan Zijn Verbond
10. Twee lijnen bij het ingaan in het Koninkrijk: door geloof en bekering (Joh 3:3), niet alleen voor de volwassenen, maar ook voor de kinderen:
 - a. Matt 19:13-15: de kinderen. Mark 10:13-16. NB: Individualisme en geestelijk egoïsme is een valkuil, Matt 18:1vv: Ze hielden de kinderen tegen!
 - b. Mat 21:15, 16 als vervulling van ps 8:3. De kinderlofstem komt tot vervulling.
 - c. Hand 2 : 39 en u komt de belofte toe, en uw kinderen.
 - d. Hand 2: 17: de geestesdoop ook voor de jongelingen. De profetie uit Joel waar naar verwezen wordt (Joel 2:28-32) : de Geest uitgestort op **alle** vlees, ook de jongelingen: de geestesdoop is een **huis**doop (ook dienstknechten en dienstmaagden). Zuigelingen (vs 16).
 - e. Andere voorbeelden van het huis-motief: Lydia (hand 6: 15) de stokbewaarder (hand 6 : 32,33). Cornelius (hand 11:24), Stefanus (1 Kor 1:16)
11. Kinderen horen voluit bij de christelijke gemeente
 - a. Efeze: Efez. 6:1 : kinderen.
 - b. Heilige en gelovige broeders (Colossenzen): vrouwen, (3:18), mannen (3:19), kinderen (3:20 en slaven (3:22).
 - c. Korinthe: gemeente Gods, geheiligden, greopen heiligen (1:2), kinderen zijn ook heilig (7:14). 12:13: door 1 Geest tot 1 lichaam gedoopt, *wij allen*. Kinderen horen daar gewoon bij.

Conclusie: als de kinderen bij het koninkrijk behoren, en de doop is het merk- en veldteken van de onderdanen van het koninkrijk, dan mag de doop hen niet worden onthouden.

12. Diversen:
 - a. Matt. 28: 18 – 20: alle macht, een blijvende heerschappij

- b. Jezus doopte niet, maar zijn discipelen. (xx)
- c. Joh 3: 26 discipelen hebben veel meer gedoopt dan vermeld staat.

Bron: boekje van prof. C. Graafland over de doop, uitgave Echo (Amersfoort), 1979.